

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 5 1946

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

I dette
nummer
blant annet:

Hoppmelding eller enkel
overmelding, og spillene fra
Norsk Bridgeforbunds
Nordnorge-turnering.

Vi presenterer:
Bjørn Larsen, Oslo.

Spill jeg husker.

Sensasjon på sensasjon i Norgesmesterskapets 5. runde.

«Du får nok slutte med bridge og gå over til gammel jomfru.» mente en god venn av oss etter at resultatene i 5. runde var blitt kjent. Og vi må innrømme at vi ikke har vært heldig med våre tips, i 7 av de 8 kamper gikk resultatene den andre veien. Det var bare Skiens Bridgeklubb som innfridde våre forventninger og vant, om enn meget knapt.

Vi trøster oss imidlertid med at vi ikke er alene om å bli overrasket over resultatene. Så mange sensasjoner i en runde har vel sjelden forekommet. Det begynte med at Odd slo Astra. Odd hadde en heidigere lagoppstilling enn før i år, og vant etter en spennende kamp. Uken etter slo Duplikatklubben O. H. F. og Sinsen Kløverknekt. Det var tross alt ikke så overraskende at Duplikatklubben vant, men selv om vi vet at Sinsen Bridgeklubb har et godt lag, trodde vi ikke at det var sterkt nok mot Kløverknekt. Knektens har i år vist en form som aldri før, og har vunnet praktisk talt alt som kan vinnes i Oslo. Det ser ut som om Knektene er falt litt ut av stillen, sesongen har kanskje vært for lang og anstrengende. Det vil i tilfelle

være synd, for vi har god bruk for noen Knekt i toppform i Nordisk Mesterskap.

Dagen etter kom den fjerde overraskelsen i Oslokampene, idet Bærum slo A. B. C. etter en hard kamp. Og så kom de utenbys resultater. Skien slo Vikersund etter en jevn og spennende kamp, og Ruterknekt vant over Grand. Så kom en ny sensasjon, idet Gjøvik vant klart over mestrene fra 1941, Larvik Bridgeklubb. Vi så på noen spill i denne kamp, og det forekommer oss at Larvik ikke har det gamle, gode laget. Og som siste kamp kom Stavangers utklassing av Bergen.

Resultatene ble:

Ruterknekt, Trondheim—Grand, Alesund	81—79
Stavanger Bridgeklubb—Bergen Bridgeklubb	94—66
Gjøvik Bridgekl. —Larvik Bridgekl.	86—74
Skiens Bridgeklubb—Vikersund Bridgeklubb	82—78
Bærum Bridgeklubb—A. B. C., Oslo	82—78
Sinsen Bridgekl.—Kløverknekt, Oslo	90—70
Odd, Oslo—Astra, Oslo	83—77
Duplikatklubben, Oslo—O. H. F., Oslo	87—73

Norsk Bridgeforbunds årsberetning.

Forbundet har sendt ut sin årsberetning for 1945. Av denne framgår at forbundet nå har 20 128 medlemmer fordelt på 560 klubber og 20 kretser, mot ifjor 14 555 medlemmer fordelt på 414 klubber og 16 kretser.

Regnskapet viser et overskudd på kr. 10 907.—, formuen er kr. 20 488.11.

Årets forbundsting vil bli holdt fredag 21. mai i Bergen. Til behandling foreligger, foruten de vanlige poster, lovutvalgets forslag til nye vedtekter for forbundet, og norm for kretsvedtekter.

Det nye forslag er langt mer detaljert enn de nåværende lover, det finnes mange bestemmelser som hittil bare har vært tradisjon. Av virkelige nyheter kan vi nevne at kretsene skal sende representanter til forbundstinget, istedenfor som hittil klubbene. Videre framgår det at det er meningen å la

turneringslederne gjennomgå en autorisasjonsprøve.

Forbundet har nå 17 autoriserte *bridgelærere*, nemlig følgende:

Frk. Ala Sandberg, Oslo
 Rolf Bøe, Oslo
 Leif Christiansen, Oslo
 Edm. Dokka, Oslo
 Ivar Dæhlin, Oslo
 Jan V. Garwick, Oslo
 R. Halle, Bestun
 Einar Hauger, Oslo
 Thor Kolberg, Bærum
 Otto Krefthing, Oslo
 Bjørn Larsen, Oslo
 Finn Nielsen, Oslo
 Edw. C. Mowinckel, Bergen
 Isak Nielsen, Oslo
 Per Nielsen, Oslo
 Anders Paulsen, Bygdøy
 Odd Syse, Oslo

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORUND

Nr. 5

Mai 1946

17. årgang.

Redaktør: R. HALLE. Postboks 120, Bestun. Tlf. 59 334

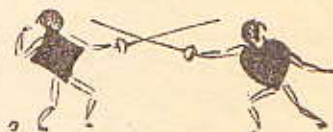
Red.sekretær: ROLF BØE. Eugeniegt. 1. Tlf. 60 291

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 12 181

Abonnement: Kr. 6,00 pr. år.

Lossalg: Kr. 0,70 pr. nummer

Rasjonalisering.

Det er fotballklubber som klager over at det er for mange kamper, at lagene blir spilletrette fordi programmet er for stort.

Hva skal da vi bridgespillere si?

Enda det har vært temmelig vanskelig med lokaler, har det faktisk gått slag i slag. Oslopokal og kretsmeesterskap og elite og Norgesmeesterskap og klubbturneringer og interkretskamper og Oslocup og parmeesterskap og representasjonskamper og meget, meget annet. Bridge er et fint og morsomt spill, og duplikatbridge har en egen charme og spenning som vi alle setter pris på. Men det er grenser for alt, også for hva en spiller kan tåle av anstrengende kampprogram uten at det går ut over spiriten og humøret. En skal jo helst spille litt privat også, og iallfall hender det at selv bridgespillere har kone og barn og litt av hvert av forpliktelser utenfor det grønne bord.

Det er ikke bare i Oslo, at kampprogrammet er overlesset. Vi vet at det samme er tilfelle i de fleste kretser. Det

kan selvsagt sies, at ingen blir tvunget til å spille. Og det er riktig nok, men det er ikke mindre riktig, at skal en først delta og alvorlig gå inn for å gjøre en innsats, må en gjennom det meste.

* * *

Vi tror det er nødvendig, at alle ansvarlige instanser innen bridgens administrasjon er oppmerksom på dette moment. Kampprogrammet må ikke være så krevende at det favoriserer dagdrivere eller folk som ikke behøver å ta sitt arbeide høytidelig. Det skal heller ikke være noen hemske for en konkurransespiller, at han samtidig er ektemann og far, eller at hun er mor og hustru. Det er tross alt i fritiden vi skal spille bridge, eller for å si det litt mer eksakt: i den ledige fritiden.

* * *

Dette er den sosiale side av saken. Men også hva det rent prestasjonsmessige i selve bridgen angår, skulle det være innlysende at det ikke gagnar formen å spille konkurransebridge 5—6 ganger i uken. Når en rekke av landets presumptivt beste lag ikke har

Norsk Bridgeforbunds Nordnorge-turnering.

Turneringen hadde denne gang samlet rekorddeltagelse, idet ca. 100 lag var anmeldt.

Turneringen ble vunnet av *Narvik Bridgeselskap* ved sitt lag: Kristian Svenning, Kristian Arnesen, E. Schreiner og O. Fr. Petterson. Selskapet sikret seg derved sin første aksje i pokalen, som i alt må vinnes 3 ganger. Tidligere har Narvik Bridgeklubb 2 aksjer.

Rekkefølgen for de beste par ble:

N—S:

1. Kristian Svenning—Kristian Arnesen, Narvik Bridgeselskap.
Haakon Hoel—Fredrik Nilsen, Harstad sjakk- og bridgeklubb.
3. Harald A. Strømsnes—Otto Arnholt, Narvik bridgeklubb.
Edvard Bildøy—Trygve Mortensen, Sandnessjøens bridgeklubb.

Ø—V:

1. E. Schreiner—O. Fr. Petterson, Narvik Bridgeselskap.
Gunnar Larsen—Ingolf Iversen, Narvik bridgeklubb.
3. Aksel Nilsen—Alf F. Holm, Harstad bridgeklubb.

nådd finalen i Norgesmesterskapet, skyldes det ikke bare uhell eller den i og for seg meget gledelige utjevning av nivået, men også at nettopp de ledende lagene og deres spillere har hatt den største påkjeningen i form av harde matcher med korte mellomrom. Når Norgesmesterskapet i fotball tar til om høsten, er det etter en lengre fotballferie. Norgesmesterskapet i bridge begynner først i slutten av en slit-som og krevende sesong. Jo mer en spiller har vært brukt, jo mindre har han igjen av gnist og kampglede nettopp når han skal yte sitt beste.

* * *

Albert Antonsen—M. B. Nilsen, Narvik bridgeklubb.

Vi bringer her spillene med turneringskomiteens kommentarer:

Spill 1.

♠ 2	E Kn 7 3	N	♠ K D Kn
♥ 9 7 4	9 7 4	V	♥ 9 8 6 2
♦ D Kn 10 8 4	D Kn 10 8 4	S	♦ D 5 3
♣ E 7 5 4 3	E 7 5 4 3		♣ 7 6 5
♥ 10	♥ 10		
♦ 10 8 6 2	♦ 10 8 6 2		
♣ 9 3 2	♣ 9 3 2		

Nord gir. Ingen i sonen.

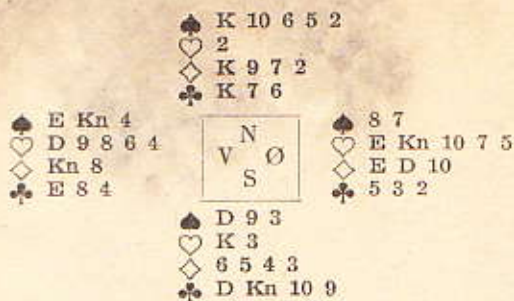
Meldinger:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♥	pass	1 ♠	2 ♣
4 ♠	pass	pass	pass

Utspill: kløver dame. Når Syd kommer inn på spar ess bør han straks spille hjerter 10. Stikker Vest med esset, får Syd kastet sine rutertapere på Nord's hjerterhonnører. Stikker Vest ikke, mlster Øst—Vest sitt hjerterstikk. Resultat: 10 stikk for N—S.

Vi føler oss overbevist om at dette problem vil melde seg med øket styrke i tiden framover. Det er derfor like godt å ta fatt på det først som sist. Det er et problem som hverken Forbundet, kretsene eller klubbene kan løse på egen hånd. Men ved et samarbeide mellom alle disse instanser måtte det kunne gå an å finne fram til en mer hensiktsmessig kampordning, en rasjonalisering og forenkling som kan skape den rette stigning i programmet, og samtidig avlaste spillerne for noe av den påkjeningen de nå får.

Spill 2.

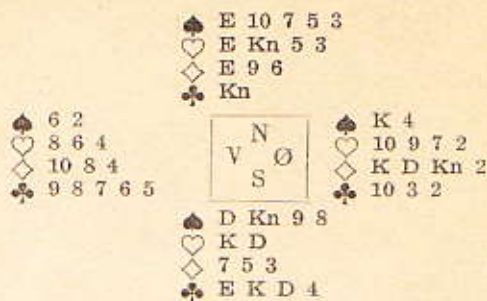
Øst gir. N—S i sonen.

Meldinger:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♥	pass	3 ♥	pass
4 ♥	pass	pass	pass

Utspill: kløver dame, som straks stikkes med kløver ess. Før Øst spiller hjerter, bør han ta ruterfinessen. Da denne holder, spiller han ruter 2 ganger til så han får kastet en kløvertaper fra blindemann. Resultat: 10 stikk for Ø—V.

Spill 4.

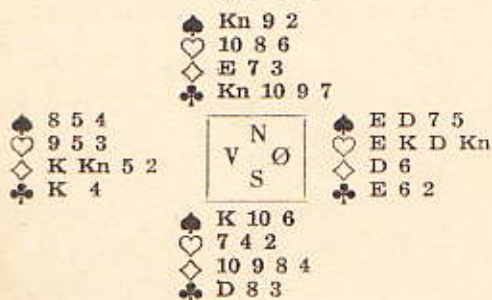
Vest gir. Alle i sonen.

Meldinger:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
pass	1 ♠	pass	3 ♣
pass	3 ♥	pass	4 ♠
pass	4 gr.	pass	6 ♠
pass	pass	pass	

Utspill: ruter konge som straks stikkes. Før det trumfes spilles 3 ganger kløver så Nord kan få kastet sine rutetapere. Resultat: 12 stikk for N—S.

Spill 3.

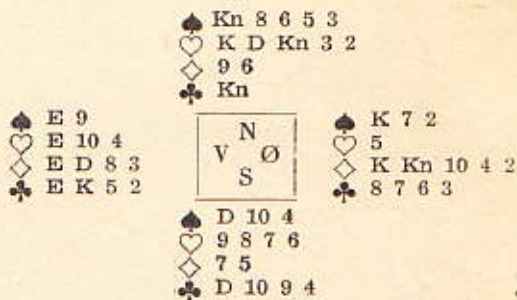

Syd gir. Ø—V i sonen.

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
pass	pass	pass	1 ♠
pass	1 gr.	pass	3 ♥
pass	3 gr.	pass	pass
pass			

Utspill: kløver knekt som bør tas med esset hos Øst. Vest bør nemlig spare kløver konge så han har et inkomstkort. Ruter dame spilles fra Øst. Nord stikker ikke første gang. Annen ruter stikker han og spiller på ny ut kløver. Vest kommer inn, tar for sin etablerte ruter, og spiller blindemann inn. Sparfinessen bør ikke prøves, da Vest hvis finessen mislykkes, kan risikere å gå bet. Resultat: 9 stikk for Ø—V.

Spill 5.

Nord gir. N—S i sonen.

Meldinger:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	pass	pass	2 ♦
pass	3 ♦	pass	6 ♦
pass	pass	pass	

Utspill: hjerter 9. Øst tar for blindemanns ess og trumfer først to ganger. Så spilles kløver ess og konge. Da Nord viser renons annen gang, må hjerter 4 først spilles fra blindemann og stikkes med trumf. Så elimineres sparfargen, og deretter spilles hj. 10. Nord stikker med knekten og Øst kaster en av sine kløvertapere. Nord må så spille ut til dobbeltrenons, og Øst for derved kastet sin annen kløvertaper. Resultat: 12 stikk for Ø—V.

Spill 6.

♠ K Kn 9 ♥ E D 7 ♦ D 9 7 5 ♣ E Kn 3	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">V</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">Ø</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V	Ø	S	♠ 4 3 2 ♥ K Kn 6 ♦ E 10 8 5 ♣ K 7 5	♠ E D 5 ♥ 9 4 3 2 ♦ 4 2 ♣ 9 6 4 2
N	V						
Ø	S						

Øst gir. Ø—V i sonen.

Meldinger:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
pass	1 gr.	pass	2 gr.
pass	3 gr.	pass	pass
pass			

Utspill: spar 6. Syd stikker med damen, og Vest bør holde sin sikre stopper tilbake og legge på nieren. Syd fortsetter med spar ess og deretter en liten spar. Vest spiller så ruter dame og lar den gå hvis Nord ikke legger på kongen. Resultat: 9 stikk for Ø—V.

Spill 7.

♠ D 10 9 ♥ E 9 6 ♦ 7 4 2 ♣ K Kn 8 3	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ E 8 7 3 ♥ K D Kn ♦ E K 5 ♣ E D 4	♠ K Kn ♥ 10 7 5 3 ♦ D Kn 10 9 ♣ 10 7 5
N	Ø						
V	S						

Syd gir. Alle i sonen.

Meldinger:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
pass	pass	2 gr.	pass
pass	pass		

Utspill: ruter dame. Nord bør la Øst beholde 1. stikk. Øst fortsetter med ruter og Nord kommer inn. Nord prøver straks å få etablert sparfargen. Han gjemmer på spar 3 for om mulig å få laget et innkomstkort hos blindemann. Dette lykkes og Nord får derved anledning til å ta finessen i kløver. Resultat: 8 stikk for N—S.

Spill 8.

♠ 9 8 7 ♥ 2 ♦ K 10 9 ♣ E K 7 6 5 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">V</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">Ø</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V	Ø	S	♠ K Kn 10 ♥ K Kn 3 ♦ E Kn 3 ♣ D Kn 9 8	♠ 6 5 4 3 2 ♥ 6 5 4 ♦ 8 7 5 ♣ 10 3
N	V						
Ø	S						

Vest gir. Ingen i sonen.

Meldinger:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♣	1 gr.	pass	3 ♥
pass	3 gr.	pass	6 (4) ♥
pass	pass	pass	

Utspill: kløver konge. Deretter skiftes til spar. Syd tar med esset og tar straks ut motpartens trumfer. Så spilles det en liten ruter opp til blindemann og det knipes med knekten. Blindemanns spar konge og knekt spilles. Syd kaster en ruter. Kløver fra blindemann stikkes med trumf. Deretter spilles de gjenværende trumfer og Vest blir derved skvist. Nord innretter sine kast etter Vest. Resultat: 12 stikk for N—S.

Spill 9.

♠ K D Kn 4 ♥ D Kn 10 4 ♦ 10 9 7 ♣ 6 4	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ 9 5 3 2 ♥ 9 7 3 2 ♦ E 2 ♣ K D 5	♠ 8 ♥ K 8 6 5 ♦ Kn 8 5 4 3 ♣ 9 8 7
N	Ø						
V	S						

Nord gir. Ø—V i sonen.

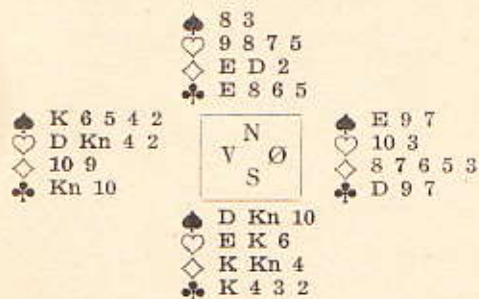
Meldinger:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	pass	1 ♣	pass
2 ♣	pass	2 ♠	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Utspill: hjerter dame. Syd spiller først en liten spar for ikke å miste kontrollen over fargen hvis de uteværende trumfer skulle være uheldig fordelt. Vest kommer inn og fortsetter med hjerter. Syd tar med trumf og

spiller så trumf ess. Da Øst viser renons, må det nå spilles meget forsiktig. Blindemann bringes inn på ruter ess og spiller så hjerter som Syd stikker med sin siste trumf. Syd spiller så ruter konge og dame. Hjerter kastes fra blindemann. Så spilles kløver til Vest stikker. Resultat: 10 stikk for N—S.

Spill 10.

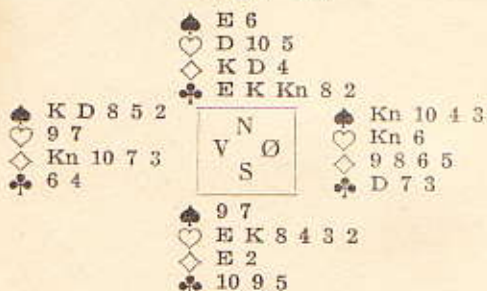
Øst gir. Alle i sonen.

Meldinger:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
pass	1 gr.	pass	2 gr.
pass	3 gr.	pass	pass

Utspill: spar 4. Øst tar med esset og returnerer spar. Vest bør la Syd beholde annet stikk i håp om at makker kan komme inn og bringe spar tilbake. Syd må da gå bet, idet han ikke får mer enn 8 stikk når han ikke kan få etablert kløverfagen.

Spill 11.

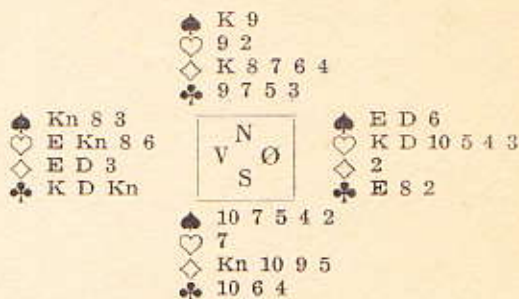
Syd gir. Ingen i sonen.

Meldinger:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♥	pass	3 ♣	pass
3 ♥	pass	4 gr.	pass
5 gr.	pass	6 ♥	pass
p. (7 ♥)	pass		

Utspill: spar konge som stikkes med esset. Etter å ha trumfet 2 ganger tar Syd 3 ruterstikk og kaster en kløver fra egen hånd. Så spilles kløver ess og konge og deretter en liten kløver som Syd tar med trumf. Blindemann bringes inn på trumf, og Syd får kastet sin spartaper på en etablert kløver. Resultat: 13 stikk for N—S.

Spill 12.

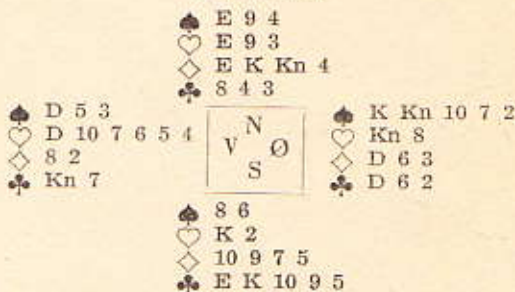
Vest gir. N—S i sonen.

Meldinger:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 gr.	pass	3 ♥	pass
4 ♥	pass	4 gr.	pass
5 gr.	pass	6 ♥	pass
pass	pass		

Utspill: ruter knekt, som stikkes med esset. Etter trumfingen spilles en liten spar (ikke knekten) fra blindemann. Øst kniper og spiller så spar ess hvorpå kongen faller. Resultat: 13 stikk for Ø—V.

Spill 13.

Nord gir. Alle i sonen.

Meldinger:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 gr.	pass	3 ♣	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Utspill: spar knekt. Vest legger på damen. Dette gir makker best opplysning. Nord bør holde stopperen i spar tilbake til 3. gang, så

spiller han kløver 8 og lar den gå. Vest kommer inn på knekten, men da han ikke har flere spar tilbake, greier Nord sin kontrakt. Spilles ruter tilbake, må Nord ikke ta finessen. Han vil da gå to betet. Resultat: 9 stikk for N—S.

Spill 14.

♠ 5 2 ♥ D Kn 8 2 ♦ D Kn 8 7 6 ♣ 7 4	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ K 8 3 ♥ K 10 9 ♦ E 10 4 3 ♣ Kn 6 2	♠ E Kn 10 9 6 4 ♥ 6 4 ♦ K 5 ♣ 9 8 3
	N											
V		Ø										
	S											
	♠ D 7 ♥ E 7 5 3 ♦ 9 2 ♣ E K D 10 5											

Øst gir. Ingen i sonen.

NB. Blir Nord melder, spiller Øst ut i hjerter.

Meldinger:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
pass	1 ♣	pass	1 ♠
pass	2 ♣	pass	2 ♠
pass	3 ♠	pass	4 ♠

Utspill: hjerter 10. Syd stikker med esset og spiller spar dame som han lar gå. Øst får for kongen og spiller så hjerter 9. Vest stikker over med knekten og spiller deretter ru. dame. Ved dette motspill går spilleren 1 bet.

Spill 15.

♠ D 9 7 3 ♥ D 4 ♦ 9 3 2 ♣ 8 7 6 4	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 8 2 ♥ E K Kn 9 6 ♦ Kn 10 6 ♣ 5 3	♠ 6 4 ♥ 10 7 3 ♦ E 8 5 4 ♣ E D 9 2
	N											
V		Ø										
	S											
	♠ E K Kn 10 5 ♥ 8 5 ♦ K D 7 ♣ K Kn 10											

Syd gir. N—S i sonen.

Meldinger:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♠	pass	2 ♣	2 ♥
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Utspill: hjerter dame. Øst spiller 3 ganger hjerter. Syd stikker med spar 10. Vest må ikke stikke over. Resultatet blir da 1 bet.

Spill 16.

♠ E 10 7 ♥ Ingen ♦ K 10 8 5 ♣ 9 8 6 4 3 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ K 9 5 4 ♥ D 10 5 ♦ Kn 9 7 ♣ D Kn 10	♠ Kn 3 2 ♥ E 9 8 3 2 ♦ E D 2 ♣ E 5
	N											
V		Ø										
	S											
	♠ D 8 6 ♥ K Kn 7 6 4 ♦ 6 4 3 ♣ K 7											

Vest gir. Ø—V i sonen.

Meldinger:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
pass	1 ♥	pass	2 ♥
pass	pass	pass	

Utspill: kløver dame. Nord tar med esset og spiller så hjerter ess, hvorved sitsen avsløres. Det trumfes ut. Deretter tas finessen i ruter. Kløverfargen og ruterfargen elimineres og motparten bringes inn på ruter. Nord framtvinger derved enten utspill i spar eller til dobbeltrenons. Resultat: 10 stikk for N—S.

Norgesmesterskapet for par 1946.

Forbundsstyret har vedtatt at de 24 plasser i finalekampen i Oslo i pinsen skal fordeles på kretsene som følger (fordelingen er foretatt i forhold til det antall par som deltok i den innledende kamp):

Oslo og Omegn	5 par
Østfold	1 »
Follo	1 »
Buskerud	2 »
Vestfold	2 »
Grenland	1 »
Øvre Telemark	1 »
Rogaland	2 »
Bergen og Hordaland	3 »
Møre	1 »
Sør-Trøndelag	1 »
Nord-Trøndelag	1 »
Helgeland	1 »
Nordland og Troms	1 »

Kretsmesterne i Aust-Agder og Vest-Agder møtes i Oslo fredag 7. juni om formiddagen for å spille en uttagingskamp om den 24. finaleplass (disse kretser hadde hver bare 32 par i den innledende kamp). Uttagningen foregår på den måte at 2 par fra forbundsstyret spiller med Agder-spillerne. Hvis et av de kvalifiserte par fra andre kretser ikke møter til turneringen, deltar begge Agder-parene i mesterskapet.

Finalekampene spilles i Oslo i pinsen.

Spill jeg husker.

Av Bjørn Larsen.

Bjørn Larsen hører til den unge garden og er faktisk en av de få — påfallende få! — «juniorer» som har spilt seg opp i eliteklassen. Han er en fiks og velkolert spiller, som vet når han skal følge systemet og når han skal gå utenom det. Larsen er glubsk etter stikk, men ellers tørs igjennom beskjeden.

Siden frigjøringen har han redigert «Frihetens» bridgespalte, og gjort det med en dyktighet som har vunnet alminnelig anerkjennelse.

Larsen stammer fra «Vienna», men spiller nå for Rex.

Det gleder meg meget å få lov til å yte et lite bidrag til «Spill jeg husker». I løpet av de årene jeg har spilt har det vært mange både morsomme og heldige spill, ja uheldige også, men det er dessverre med meg som med de fleste andre, etter en viss tid går de uheldige i glemmeboken.

Jeg håper imidlertid at de to nedestående spill også vil interessere leserne, og starter med et fra en kretskamp. Motstanderen var B. F. S.:

<p>♠ Ingen ♥ K 5 4 3 ♦ E D ♣ E K D Kn 7 3 2</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ 10 7 5 4 3 2 ♥ Ingen ♦ Kn 9 8 6 5 3 ♣ 9</p>	
	N											
V		Ø										
	S											
<p>♠ K D Kn ♥ E D 8 ♦ K 10 ♣ 10 8 6 5 4</p>	<p>♠ E 9 8 6 ♥ Kn 10 9 7 6 2 ♦ 7 4 2 ♣ Ingen</p>											

Vi satt Nord—Syd, og ved vårt bord gikk meldingene:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♣	dobl.	1 ♦	1 ♥
pass	6 ♥	pass	pass
dobl.	pass	pass	redobl.

Vest startet med spar konge, og min makker som skulle spille spillet, tok for esset. Han fortsatte med hjerter knekt, og spilleren til venstre brukte esset. Hva enn Øst returnerte, måtte makker komme inn på kløverrenonsen. Hjerterfinessen ble tatt og kontrakten var hjemme.

Ved det annet bord ble sluttmeldingen fem kløver, også redoblet. Spar kom ut, og spilleren kom aldri mer inn på bordet. Beten var uunngåelig, to stikk i hjerter og ett i kløver måtte tapes. Det spillet ga ialt 2370 i score til vårt lag.

Det annet spill er fra en sommerturnering ifjor:

<p>♠ K D 10 ♥ D 10 9 4 ♦ E K ♣ D Kn 9 4</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ E 9 6 2 ♥ K 7 6 3 ♦ D 8 6 4 2 ♣ Ingen</p>	<p>♠ Kn 8 7 5 4 3 ♥ 8 ♦ 10 9 ♣ 10 6 5 3</p>
	N											
V		Ø										
	S											
<p>♠ Ingen ♥ E Kn 5 2 ♦ Kn 7 5 3 ♣ E K 8 7 2</p>												

Meldingene var friske, de gikk på følgende måte:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♣	dobl.	1 ♠	pass
2 ♥	pass	4 ♥	pass
pass	dobl.	pass rundt.	

Vest startet med ess, konge i ruter og fortsatte med spar konge. Situasjonen var alt annet enn lys, det var mange tapere som skulle dekket, og den overlegne mine Vest satt med ga utrykkelig beskjed om skjev trumfsits.

Jeg tok imidlertid spar ess og kastet en ruter på egen hånd. Deretter spar til trumf, og så fulgte ess, konge i kløver, hvorpå jeg kastet to rutere hos Nord. Nå fulgte liten kløver til trumf, spar igjen til trumf, og atter kløver til trumf.

Hoppmelding eller enkel overmelding.

La oss si at Øst—Vest har følgende kort:

♠ x x x
♥ E D 10 x
♦ E K x
♣ x x x

	N	
V	Ø	
	S	

♠ E K 10 x x
♥ K x
♦ x x
♣ E K Kn x

Vest har gitt, og skal selvfølgelig åpne med 1 hjerter. Men skal Øst melde 1 eller 2 spar? Ja, derom har det vært diskutert sålenge det er spilt kontraktbridge.

Striden begynte i Amerika omkring 1930. Den ene meldeskole, la oss kalle dem «minimummelderne», hevdet at 1 spar var best, derved sparte man en melderunde. Den andre skolen, «hoppmelderne», med Culbertson i spissen, hevdet at en hoppmelding var det beste. Culbertson viste også at påstanden om at en melderunde ble spart ikke alltid holdt stikk.

1 ♥ — 1 ♠ 1 ♥ — 2 ♠
1 gr. — 3 ♣ 2 gr. — 3 ♣

I begge tilfelle er man kommet like

Vest var nå blitt betraktelig blekere, han vred seg faktisk på stolen, og det var tydelig at han ikke likte alle de stjelestikkene jeg innkasserte. Hitil hadde han imidlertid bare måttet følge farge, og sluttposisjonen var nå følgende:

♠ 9		♠ Kn 8 7
♥ K 7		♥ 8
♦ D		♦ Ingen
♣ Ingen		♣ Ingen
♠ Ingen		
♥ D 10 9 4		
♦ Ingen		
♣ Ingen		
		♠ Ingen
		♥ E Kn
		♦ Kn
		♣ 8

Nå spiltes spar ni fra Nord (ikke ruter!), Øst stakk, men til ingen nytte. Jeg kastet min siste ruter, og Vest måtte trumfe. Trumf igjen fra Vest ga stikk for knekten, og de to siste stikkene måtte fåes ved stjeling.

langt. Minimummelderne ga seg imidlertid ikke, og kjørte opp med nye eksempler. Den foreløbige slutt på striden ble et kompromiss i 1936, Culbertson endret systemet slik at en melding i ny farge etter at makker hadde åpnet ble krav for en runde, og skjerpet samtidig kravene til hoppmelding.

Imidlertid viste det seg at striden slett ikke var over. I Norge fant mange av de ledende spillere at minimummeldingene hadde store fordeler, og allerede før krigen var det flere av våre toppspillere som sluttet å bruke hoppmeldinger i ny farge. Og vi vet at det samme var tilfelle i andre land. Dr. Stern, den opprinnelige konstruktør av Vienna, gikk så langt at han helt sløyfet den vanlige betydning av hoppmeldingene, og innførte isteden noen mystiske spørremeldinger, som verden forøvrig smiler av. Men poenget er at han fant helt å kunne sløyfe hoppmeldingen for å markere utgangskrav.

Vest hadde for mange trumf, stakkar. Hvis han bare hadde hatt damen tredje blir det bet.

Ja, det kan bli for meget av det gode!

Aktuell nyhet!

Rolf Bøe:

BRIDGE- TURNERINGER

Håndbok
for
turneringsledere.

Hos alle bokhandlere - Pris kr. 7,84 innb.

Forlagt av Halvorsens Bokhandel, Oslo.

Når vi nå har fått kontakt med amerikansk bridge igjen, viser det seg at man slett ikke er så sikker lenger der heller. Albert H. Morehead, en av de fineste amerikanske teoretikere, påviste i en artikkel i Bridge World for en stund siden, at det slett ikke var honnørstyrken som var bestemmende for når det skulle hoppmeldes, men svarhåndens fordeling. La oss anta at makker åpner med 1 hjerter, og De sitter med:

♠ D Kn x x x
♥ E K
♦ E x x x x
♣ E

De har $4\frac{1}{2} + HS$, så det er intet i veien for å hoppmelde, og etter Culbertson skal De gjøre det. Men her er det ikke spørsmål om regler, men om den melding som passer best. I dette tilfelle vil det lønne seg å melde 1 spar, og hvis De undersøker grunnen vil De oppdage hele grunnlaget for valget mellom en hoppmelding og en enkel overmelding.

La oss anta at De melder 1 spar, og at makker kommer igjen med 3 spar. Nå vet De at makker har en meget sterk hånd. Han har påtatt seg å spille 3 spar, selv om De, etter det han vet, ikke behøver å være sterkere enn

♠ D Kn x x
♥ x x
♦ K Kn x x
♣ x x x

De forstår at makker må ha betydelig egne verdier når han kan melde så kraftig, uten å vite mer om Deres kort. Han må ha minst 4 spar, sannsynligvis med E K i spissen. Når han meldte hjerter først, må han ha 5 hjerter, og siden han var villig til å komme med en reversmelding må han ha sidestyrke i kløver eller ruter også. Selv om makker skulle ha 2 små ruter, kan De vente å få kastet Deres tapende ruter på hjerter og kløver. De melder derfor i neste runde 5 grand, E K i spar er alt De behøver å sikre Dem at makker har for å kunne melde 7 spar.

* * *

Hva ville skjedd hvis De isteden

hadde hoppmeldt til 2 spar etter makkers åpning? Selv om han i neste omgang melder 4 spar kan De ikke så sikkert regne ut hans fargelengder og honnørstyrke. Det kan hende han bare har E K tredje i trumf, fordi han vet De ikke hoppmelder på D Kn x x, og da har De heller ikke noen sikkerhet for femkortfarge i hjerter. Det nytter heller ikke å overlate til makker å melde slemmen, det er ikke melderunder nok til at han kan få spurt om alt.

* * *

Fordelen ved den enkle overmelding er således tydelig, den gjør makkers neste melding langt mer opplysende, fordi denne må gå ut fra at De har minimum. Dette betyr imidlertid ikke at enkel overmelding alltid er å foretrekke, men hoppmeldingen skal avgis på en annen type av hender. Seit at makker åpner med 1 spar, og De sitter med:

♠ E x x
♥ E K x x x
♦ x x x
♣ E x

De ønsker ikke å stanse før utgang, men har ikke selv kort til å undersøke slemmulighetene. La oss si De melder 2 hjerter, og at makker melder 2 spar. Hvordan skal De nå kunne få fortalt makker at De har 4 sikre toppkort? Det kan hende han har

♠ K D x x x x
♥ D x
♦ E x
♣ x x x

Med disse kort vil makker aldri gjøre noe slemforsøk, medmindre De gir ham en kraftig oppfordring ved straks å hoppmelde til 3 hjerter.

* * *

Som en konklusjon kan vi si, at minimummeldingene er å foretrekke når De selv venter å treffe den endelige avgjørelse om det skal meldes slem eller ikke. Det er særlig tilfelle når De bare mangler noen få kontrollkort for å kunne melde slemmen. Hvis De derimot har en honnørsterk, men hullete hånd, hoppmelder De i ny farge, og overlater slemforsøket til Deres makker.

R. B.

En bridgeprat med Halle.

Den dagen Lavinthal-signalet blir avskaffet, vil bridgen ha gjort et mektig skritt framover. For øyeblikket herjer Lavinthaldilla verre enn noen sinne, og ødelegger alt som heter logisk motspill og sunt resonnement i kortføringen. De tilfelle en har fordel av Lavinthal vil forekomme en gang blant tusener; de tilfelle hvor konvensjonen gjør skade, er utallige.

I en herværende avis, som forøvrig har en utmerket bridgespalte, så jeg forleden dette spillet:

♠ D 4	♠ E K 10 6 5		♠ 7 3 2
♥ E K 7 6 5	♥ 4 2	N	♥ Kn 10 8
♦ 9 5 4	♦ 8 6 3	V O	♦ E 10 2
♣ E 8 5	♣ D 9 2	S	♣ K 7 4 3
	♠ Kn 9 8		
	♥ D 9 3		
	♦ K D Kn 7		
	♣ Kn 10 6		

Meldingene:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
pass	1 ♥	1 ♠	2 ♥
2 ♠	3 ♥	pass	pass
pass			

Da spillet forekom ble det ved alle bord spilt tre ganger spar, og dermed fikk Vest sin kontrakt, da han fikk kastet en rutertaper på bordets fjerde kløver, som han godspilte.

Hvorfor ikke spille bedre bridge?

Redaktør R. Halles bridgeakademi vil hjelpe Dem med det.

Skriv etter plan for våre korrespondansekurser.

Redaktør R. Halle Bridgeakademi.

Postboks 3. Slemdal pr. Oslo. Tlf. 99756.

Nord burde ha skiftet farge etter to runder spar. Men skulle han skifte til ruter eller kløver? Det er her Syd kunne vist ham veien ved hjelp av Lavinthal, heter det. Syd skulle lagt først spar 8, så spar *knekt*. Spar *knekt* er Lavinthal, som ber om skift til ruter. Og da går spilleren bet.

Men oppriktig talt: kan det virkelig være nødvendig? Kløver er bordets eneste firekortfarge, har spilleren noen tapere i kløver, kan de iallfall ikke forsvinne. Men har han tapere i ruter, kan bordets kløverfarge gi avkast. Følgelig må det være riktig å skifte til ruter.

Dette er et enkelt og rimelig resonnement, og hvis man skal venne folk til å tro at Lavinthal og andre mekaniske knep skal overflødiggjøre tenkning, er man langt ute på skråplanet. Nei, bruk heller hodet.

* * *

Den amerikanske mesterspiller Charles Goren presterte et briljant motspill med Østs kort, leser jeg i «Bridge World»:

	♠ 10 5		
	♥ Kn 10	N	
	♦ E K Kn 7 3	V O	
	♣ E K D 6	S	
♠ E K Kn 8 3			♠ 7 6 2
♥ 9			♥ E 8 7 3
♦ 9 4 2			♦ D 10 6
♣ Kn 10 9 5			♣ 8 4 2
	♠ D 9 4		
	♥ K D 6 5 4 2		
	♦ 8 5		
	♣ 7 3		

Syd spilte 4 hjerter, Vest begynte med spar konge. Goren kastet spar 7, neste gang spar 2. (Dette er enda finere enn Lavinthal.) Nå måtte både makker og spilleren tro at Goren bare hadde to spar. Når fargen ble fortsatt stakk derfor spilleren med hjerter 10 på bordet, men dermed fikk Goren to hjerterstikk og spilleren måtte gå bet.

Har leseren noe å bemerke?

Det er bare det å bemerke, at hvis spilleren hadde spilt like briljant som

Goren, hadde han fått kontrakten hjem. Når Goren følger spar tredje gang, burde spilleren forstått årsaken til hans manøver. Øst vil selvfølgelig godspille et trumfstikk som han ellers ikke hadde fått. Men er det noen grunn til å gi ham det?

Spilleren tar E K i kløver og stjeler en kløver hjem. Så en ruter til bordet, og siste kløver. Østs beste motspill er å kaste en ruter. Syd stjeler kløveren, går inn på bordet med ruter, og spiller tredje runde ruter. Nå har Øst bare trumf igjen. Hva enten han stjeler med treeren eller med en av de middelstore trumfer, stikker Syd over og spiller hjerter til bordets knekt. Og nå kan Goren ta sitt hjerterstikk og pakke sammen. Bruker Goren trumf på fjerde kløver, blir resultatet det samme.

* * *

Man skal ikke bebreide en mann at han spiller dårlig. Når en ikke kan, så kan en ikke. Derimot er det ingen grunn til å være tolerant overfor folk som snakker i utide. Selv om en ikke kan spille, må en kunne holde munn. Kan en ikke såpass, skal en ikke innlate seg på bridge.

At Øst slapp fra det med livet kan bare tilskrives misforstått hensynsfullhet fra Vests side:

♠ 10 7 2	♠ E 5 3		♠ Kn 9 8 6
♥ 9	♥ D Kn 10 8 7 5		♥ 6 4 3 2
♦ D 10 5 4	♦ Kn 3	N V Ø S	♦ 9
♣ K 10 7 4 2	♣ D 3		♣ 9 8 6 5
	♠ K D 4		
	♥ E K		
	♦ E K 8 7 6 2		
	♣ E Kn		

Syd spilte 7 grand. Utspillet var spar 10. Spilleren stakk på egen hånd, spilte E K i hjerter og trakk så kløver D fra bordet for å ta finessen. Han så bare 12 stikk, og var så spent på om kløverfinessen holdt, at han ville prøve den først som sist.

— De er inne på egen hånd, sa Øst.

Syd la kløver D på plass igjen og spilte spar til bordet.

— De må spille kløver fra egen hånd, sa Øst.

Dermed måtte Syd slå kløver E. Så tok han spar D, gikk inn på bordet med spar og kasserte inn alle hjerterstikkene. De har sikkert forlenget sett hvordan det måtte gå med Vest da den siste hjerter ble spilt fra bordet.

Spilleren fikk 13 stikk, ved en skvis som rett og slett ble prasket inn på ham.

Øst er stadig på frifot. Det må være en feil ved lovene, at de ikke har et eget kapittel om behandlingen av slike folk.

R. Halle.

Strømsø Bridgeklubb 10 år.

Strømsø Bridgeklubb er stiftet 27. februar 1936. I anledning sitt 10 års jubileum arrangerte klubben en turnering mellom 6 Drammens og 2 Osloklubber. Bridgeklubben Thor, Oslo, og Nybyens Bridgeklubb spilte seg fram til finalen, hvor Thor seiret stort.

Styret i jubileumsåret er:

Formann: Alf Thomassen. Viseformann: Harald Hansen. Kasserer: Olav Nielsen. Sekretær: Sverre Nakkerud. Turneringsleder og styremedlem: Charles Kinder.

To av klubbens spillere, Nebel og Hågenesen var Buskerudmestere for par i 1943 og 1944.

Vi sender den driftige og sympatiske klubb vår beste hilsen og lykønskning med jubileet.

Finnland kommer.

Norsk Bridgeforbund meddeler at finnene har fått utreisestillatelse for 9 mann. Norsk Bridgeforbund har henstillet til finnene å stille 2 herrelag, eventuelt også et damelag hvis de kan få utvidet utreisestillatelsen.

Det blir derfor sannsynligvis 2 herrelag fra hvert av de 4 skandinaviske land, og 1 damelag fra Norge, Sverige og Danmark, muligens også et finsk damelag. Herrelagene spiller en kamp på 32 spill mot hvert lag fra andre land. Programmet for damelagene blir først fastsatt når det blir avgjort om de finske damene kommer. Blir det bare 3 lag, er det vel fornuftigst å arrangere en Mitchell-serie, slik som sluttkampene i Oslos B-klasse.

Turneringsspørsmål.

Av Rolf Bøe.

Er våre turneringer for store?

Det er et stort spørsmål om ikke våre turneringer nå begynner å vokse oss over hodet, selv om en merker en viss stagnasjon etter freden. Arrangementmessig kan det nok gå an, våre turneringsledere har gang på gang vist at deltakerantallet kan være så stort det bare vil, uten at det går ut over arrangementet. Men for de stakkarne som skal sitte og spille en hel haug med eliminasjonsrunder, før de endelig kommer til finalen, er det verre. Under krigen kunne det ennå gå an, men nå har folk annet å tenke på enn å spille bridge.

Det hjelper litt hvis turneringslederen stiller som det første krav at det skal være færrest mulig utslagsrunder. Men det er grenser for hvor langt ned man kan gå på denne måte. I Oslo-mesterskapet for par ble det både i 1944 og i 1945 gjort alt mulig for å spare aftener, men likevel ble det 12—13 aftener for final deltakerne. Og i år er det 14. Vi kan vel være enig om at det er alt for meget.

En har her flere veier å gå. Enten kan en la de beste par slippe å spille de første runder. Det vil imidlertid lett skape kritikk, og jeg synes synd på de stakkarne som får jobben å utta parene. En annen løsning er å begrense deltakerantallet. Det ble gjort i Oslo-mesterskapet for par 1943, men det var svært lite populært hos de som ikke fikk bli med. En tredje løsning er å lage en klasseinndeling for spillerne, og arrangere turneringene i flere klasser. Foreløbig kan vi vel klare oss med 2 klasser. Det blir selvfølgelig vanskelig å foreta den første klasseinndeling, men når det først er gjort kan en lage klare regler for når en spiller rykker opp i høyere klasse. For Oslo krets vedkommende kan følgende løsning antydes:

Det nedsettes en komite på 4—5 medlemmer, som helst selv bør være

selvskrevne til klasse I. Denne komite mottar forslag fra klubbene om hvem som etter deres mening er berettiget til å spille i klasse I. For å få noenlunde lik bedømmelse i klubbene bør komiteen antyde f. eks. 10—12 spillere fra A-klubbene, 6—8 fra B-klubbene o.s.v. Hverken komiteen eller klubbene er imidlertid bundet av disse tall, det vil selvfølgelig i enkelte klubber være langt flere spillere som er moden for klasse I enn i andre. Til slutt avgjør komiteen hvilke spillere som vedkommende år skal starte i klasse I. Kretsstyret (eller forbundsstyret) sørger for at spillerne i klasse I blir listeført.

Hvis i et par en av spillerne tilhører klasse I og den annen klasse II, starter paret i klasse I. Jeg synes jeg hører innvendingen: Hvis hver av spillerne i klasse I tar med seg en makker fra klasse II, blir klasse I likevel for stor. Dette har imidlertid ingen praktisk interesse, det vil aldri skje.

Opprykningen til klasse I skjer etter et poengsystem. Det gis f. eks. 10 poeng for å vinne et kretsmesterskap, enten for par eller for klubber i A-klassen, 8 poeng for å bli nr. 2 i kretsmesterskapet for par eller klubber i A-klassen, eller for å bli kretsmester for klubber i B-klassen, o.s.v. Når en spiller på denne måte har fått 10 poeng rykker han eller hun opp i klasse I. Klasseinndelingen for spillere har intet med klubbenes klasseinndeling å gjøre. (Tallene er selvfølgelig bare anslagsvis, de må fastsettes etter en omhyggelig overveielse.)

* * *

For spillere i klasse I byr dette på store fordeler. De sparer mange eliminasjonsrunder, og ved at det bare starter gode par blir de første runder ikke på langt nær så sjanseartet. Men også for spillerne i klasse II bør det være fordelaktig, de slipper å starte som «slaktoffer», som bare skal slenge med

Et verdensspråk.

Nedenstående artikkel har Norsk Bridgemagasins redaktor skrevet for den svenske „Bridgetidningen“. Vi håper kollega Eric Jannersten ikke har noe imot at vi gjengir den her i bladet.

For godt og vel 12 år siden falt det i min lodd å spille bridge med en kineser, en kjøpmannsonn fra Shanghai og en meget sympatisk representant for sitt folk. Vi traff hverandre på et hotell i St. Gervais, uten at noen av oss visste hvorfor vi egentlig var havnet på dette temmelig kjedsommelige sted like ved den fransk-sveitsiske grense. St. Gervais var en meget yndet week-end-residens for Folkeforbundspolitikere fra Genève, og jeg minnes at både stortingspresident Hambro og daværende utenriksminister Eduard Benesj var blant gjestene på et av byens hoteller. Men hverken kineseren eller jeg hadde noen tilknytning til Folkeforbundet, og heller ikke til den verdensberømte sangskolen, som var stedets eneste virkelige attraksjon og som ble drevet av en greker. Han tjente store penger, men ikke mer enn det han trengte for å dekke sitt daglige tap i baccarat, som han med ekte sydlandsk lidenskap dyrket hver eneste aften i St. Gervais kasino. Han hadde en hærskeare elever fra alle verdens kanter, hvoriblant en danske ved navn Jørgensen, som grekeren påsto ville bli et verdensnavn (og som kanskje også er blitt det, for alt hva jeg vet). Disse elevene begynte å synge utenfor våre vinduer lenge før solen sto opp, og fortsatte med å øve seg døgnet rundt i alle tonearter og på de utroligste steder. De sang mens de spilte tennis eller kjørte tau-bane, for ikke å snakke om ved måltidene. Da det var gått en uke rømte jeg til Italia, mens kineseren sporenstreks dro hjem til Shanghai.

Men i mellomtiden hadde vi et riktig koselig bridgeparti, kineseren, grekeren og jeg. Som fjerdemann fungerte en ung brasilianer fra sangskolen, han var fremragende i stem-

mebruk og i tennis og hadde en ualminnelig søt kone, men det var tydelig at ikke briden fanget hans interesse i samme grad.

Jeg begynte med kineseren som makker, og fortsatte med det resten av dagen, fordi de andre tapte hver robber og grekeren stadig skulle ha revansj. Min kinesiske venn kunne det elementære i Culbertson, og stort mer kunne forsåvidt ikke jeg. Det var ingen elitebridge, gudbedre, men det var en hyggelig dag, og det kunne vi takke Culbertson for.

Culbertsons språk er internasjonalt, akkurat som esperanto er det. Men mens esperanto bare forstås av en håndfull mennesker, er det minst hundre millioner som kan gjøre seg gjensidig forståelig ved hjelp av Culbertsons spillekonvensjoner og melderegler. Shanghai eller Oslo, New York eller Port Said, Culbertson er Culbertson, og alle taler hans språk. Har bridgens fiender — og slike finnes ennå — noensinne tenkt på den betydning det kan ha for den mellomfolkelige fordragelighet at det eksisterer et vitenskapelig anlagt spill som dyrkes av millioner, på tvers av alle landegrenser, og nesten overalt etter det samme system?

Hvis en kan systemet og har den bridgehjernen som skal til, behøver en ikke være «samspilt» med noen. Hvis et makkerpar gjør seg gjeldende i kraft av at de to er godt samspilt, betyr det nærmest at de spiller mindre fair. Det betyr, selv om de ikke direkte benytter private konvensjoner, at de har et ekstra meddelelsesmiddel gjennom mikk, tonefall og manerer. Det betyr at mak-

noen runder i sine første store turneringer.

Det har fra enkelte hold vært hevdet at en slik klasseinndeling ikke er demokratisk, det gir ikke alle spillere samme sjanse. «Hvorfor skal noen spillere være privilegerte?» spørres der. Det er ikke snakk om noe slikt, det forlanges bare at en spiller skal bevise sin rett til å starte blant toppspillerne. En kan med samme rett si: Hvorfor skal nye klubber begynne i D-klassen, hvorfor må de vente minst 3 år før de

får lov å spille sammen med de store gutta i A-klassen? Eller hvorfor skal ikke nye ukjente par få lov til å starte i eliteturneringer? Det kan hende de kan slå enkelte av de par som er med der.

I alle idrettsgrener — uten unntagelse — er det helt naturlig at det foretas en klasseinndeling. Hvorfor skal det da ikke gjøres også i bridgelivet, når det faktisk bare er 2—3 idrettsforbund som har flere medlemmer enn Norsk Bridgeforbund?

ker får opplysninger som omtparten går glipp av. Det betyr en kamp på ulike vilkår, hvilket er i strid med bridgens idé.

For gode spillere er det aldri nødvendig å være samkjørt. Jeg husker hvor lett og naturlig Trygve Sommerfelt gikk inn på Astralaget i Europamesterskapet 1938. Vi hadde bare hatt noen få instruksjonstimer under Kreftings ledelse for å klarlegge systemet, men det var fullstendig nok.

Personlig har jeg hatt den glede å spille eliten med fire forskjellige makkere, hvorav de tre aldri tidligere hadde spilt kort med meg. Det hindret ikke at det alle gangene ble utmerket plaserings. Jeg husker spesielt en grotesk situasjon det året jeg spilte med den unge Bjørn Larsen og han fikk det merkelige innfall å åpne med 2 ruter. Skulle jeg slå av med 2 hjerter etter Herbert eller med 2 grand etter Culbertson? Jeg tenkte med vemod tilbake på min venn kineseren i St. Gervais, med ham hadde ingen misforståelse kunnet oppstå i en slik situasjon. Men det viser bare hvor forvirret det hele blir når andre blander seg inn i Culbertsons fast opptrukne sirkler.

Det er i Goteborg søndag 24. februar 1946. Vi sitter og spiller bridge i selskapets hyggelige lokaler, president N. M. Nielsen, det svenske forbunds visepresident Erik Lundgren, og det samme forbunds sekretær Einar Werner og jeg. Til en avveksling spiller vi ikke mot svenskene, men med Nielsen og Werner er makkere og melder med en sikkerhet og presisjon som var de et gammelt landslagspar. Men heller ikke Lundgren og jeg lar oss deprimere av manglende samtrening. Lundgren har nettopp på sin lune måte rodd i land en sekser og byr på en ny omgang av grogg og sigarer.

Neste spill var dette:

♠ Kn 10 9 x x		♠ x x x									
♥ x x x		♥ D x x									
♦ E 9 x		♦ K x x									
♣ 10 x		♣ 9 x x x									
♠ E D x	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		♠ x x x
	N										
V	Ø										
	S										
♥ 10 x x x		♥ D x x									
♦ x x x		♦ K x x									
♣ K Kn x		♣ 9 x x x									
♠ K x											
♥ E K Kn											
♦ D Kn 10 8											
♣ E D x x											

Jeg hadde åpnet med 1 ruter som Syd, Lundgren sa 1 spar, og jeg gikk rett i 3 gr.

Werner spilte ut en liten hjerter. Jeg stakk Nielsens dame, og tok tilfreds en ny slurk av groggen. Så spilte jeg spar konge, men Werner var galant og la en liten. Det

likte jeg ikke fullt så godt, men ennå var ikke slaget tapt. Jeg spilte min lille spar, Werner kom inn og fortsatte med hjerter. Nå trakk jeg ruter dame, som jeg lot løpe, men Nielsen var ikke mindre aimabel enn sin makker og lot meg beholde stikket.

Og nå kan De prøve å få 3 grand. (Og skriv ikke til meg og fortell at Nielsen like gjerne kunne ha stukket. Da vinner jeg spillet, selv med kløver tilbake. De finner sikkert ut hvorledes.)

Det var et godt og våkent motspill. Og har en først det fornødne omlop i hodet, behøver en ikke være det minste samspilt for å prestere det.

R. Halle.

Lavinthalsignalet igjen.

Som svar på min artikkel om Lavinthalsignalet i nr. 2 i år, fikk jeg et brev fra ingeniør Andreas Nilssen, Notodden, med et forslag til en forbedring av Lavinthalsignalet i visse tilfelle, nemlig når en spiller kan ta 2 stikk i en farge. Hvis han ønsker å gi Lavinthalsignal etterpå spiller han honnørene i motsatt orden. Et eksempel:

♠ Kn x x x		♠ E K 9 2									
♥ D Kn 10 x		♥ x x x									
♦ x x		♦ E x x									
♣ x x x		♣ x x x									
	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		
	N										
V	Ø										
	S										

Syd spiller 3 hjerter. Vest begynner med spar 3. Hvis det er en singleton, kan Øst skaffe ham 2 stjelestikk. Men da må Vest skifte til ruter neste gang han kommer inn. Vest tar derfor først spar ess og så kongen, og forteller derved at neste gang kommer et Lavinthalsignal. Så kommer nieren, som ber om skift til ruter.

Hvis Øst ikke hadde hatt ruteresset, ville han først tatt spar konge og så esset. Ved dette viser han at han ikke har noe ønske om skift, makker må spille etter sitt eget hode.

Forslaget er utmerket der det kan anvendes.

R. B.

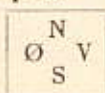
E K S P E R T K L U B B E N

Mars-konkurransen.

1. pr. Odd Ravlo, Verdal.
2. pr. Olaf Clausen, Frstad.

Oppgave nr. 9.

♠ K 8 7 3
 ♥ E D Kn 8 2
 ♦ K 6 2
 ♣ E

♠ 9 6 4
 ♥ 10 9 6 4 3
 ♦ ingen
 ♣ D 8 7 5 3

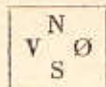
Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♦	pass	2 ♥	pass
3 ♥	pass	4 ♦	pass
4 gr.	pass	5 ♥	pass
5 gr.	pass	6 ♥	pass
7 gr.	pass	pass	pass

Vest spiller ut kløver knekt, som Nord tar med esset. Fra Nord spilles liten ruter, Øst legger kløver 5 og Syd får sticket for damen. Så spilles ruter 5, som går til Nord's konge. Øst legger kløver 7. Vest har lagt ruter 3 og ruter 8. Nå spilles ruter 6 fra Nord.

Hva legger De på som Øst? Begrunnelse.

Oppgave nr. 10.

♠ K 6 5 4
 ♥ 6 3
 ♦ E 7 5
 ♣ 10 9 7 6

♠ E D 10 9 7 3
 ♥ E D
 ♦ K D Kn 3
 ♣ 8

Syd gir, ingen i faresonen. Angi det beste meldingsforløp etter Culbertsons system, under forutsetning av at Øst—Vest passer hele tiden. Begrunnelse.

Løsning til oppgave nr. 7.

♠ D 10 9
 ♥ 6 5 3
 ♦ E K Kn 9 4
 ♣ E D

♠ K Kn 5
 ♥ E K 4 2
 ♦ 10 3
 ♣ 10 5 3 2

Meldingsforløpet er gått, med Nord som gir og ingen i faresonen:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♦	1 ♥	1 ♠	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest spiller ut hjerter 7. De sitter Øst. Angi det beste motspill. Begrunnelse.

De skal ta hjerter konge, og deretter spille ruter 3.

Vests utspill er sikkert fra fjerde høyeste. Singleton kan det ikke være, da ville Syd sitte med D Kn 10 9 8, og De kan være overbevist om at han ville doblet Deres hjertermelding. De regner derfor med 2 stikk i hjerter, men ikke mer. I ruter eller kløver kan De ikke regne stikk, har makker honnør i en av disse farger vil Syd knipe, hvis det er nødvendig.

I spar kan De regne med et stikk, hvis Syd spiller etter teorien, damen eller tieren fra Nord, som får løpe hvis De ikke dekker. Men det er ikke så meget som taler for denne spillemåte framfor den annen, å slå esset fra Syd og deretter spille en liten opp mot D 10. Det er sannsynlig at Syd leser Deres ruter 3 som en singleton, og at han da slår esset først for å få ut flest mulig trumf før motparten slipper inn igjen. Syd vil regne at han kan vinne hvis De har kongen tredje eller bare 2 spar.

Løsning til oppgave nr. 8.

♠ 10 9 7	♠ D Kn 2	♠ D Kn 2				
♥ 8	♥ E 10 9 4	♥ E 10 9 4				
♦ E 8	♦ K 6 5	♦ K 6 5				
♣ E D Kn 10 6 4	♣ K 7 2	♣ K 7 2				
<table style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 0 auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>			N	V	S	Ø
N						
V						
S						
Ø						
♠ E K 6						
♥ K 6 5 3						
♦ D Kn 4 3						
♣ 9 3						

Syd spiller 3 grand uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut hjerter 2. Angi det beste spill fra begge sider.

Vi ser først litt på Østs resonnement. Makker har høyst 4 hjerter, og da det er sannsynlig at Syd har en stopper blir det bare 3 stikk i fargen. Øst kan få for kløverkongen, men det blir likevel bare 4 stikk. Og hvis Nord får godspilt sin kløverfarge vil han få stikk i massevis. For å hindre dette bør Øst stikke den utspilte hjerter med esset og straks gi ruterkongen i retur. Derved fjerner han Nord's sideinntak (Merrimacs Coup). Hvis Syd bare har 2 kløver kan Øst holde sin konge tilbake til 2. runde, og således hindre at Syd får utnyttet kløverfargen.

Syd stikker straks med ruteress på bordet. Så spiller han seg hjem på spar og spiller liten kløver. Vest skal gi sin makker underretning om hvor mange kløver han har, ved først å legge den minste, med 3 kløver skulle han lagt den nest høyeste først, og så den laveste. Nord kniper med tieren, og Vest må legge liten, ellers er jo 5 trekk opplagt. Syd regner med muligheten at Øst har kløverkongen, ellers ville han ikke være så villig til å ofre sin ruter-konge i annet stikk. Syd ser seg derfor om etter en annen sjanse, og finner at den fjerde spar muligens kan godspilles. Han spiller derfor sparesset og nok en spar. Hvis sparfargen sitter skjevt må Syd tross alt prøve kløversaksen en gang til, men hvis den sitter rundt, som her, kan han spille kløver til esset, og ta det niende stikk med bordets siste spar.

Enkelte av løserne blander sammen

Merrimacs Coup og Deschapelles Coup. I Deschapelles Coup ofrer man en honor for å gi makker innkomst, i Merrimacs Coup for å blokere bordet.

Biløselige oppgaver.

Det hender at våre oppgaver kan løses på annen måte enn den som er gjengitt i vår kommentar. Vi regner slike løsninger som riktige, hvis de er jevn gode med vår løsning, og gir poeng på vanlig måte, uten at vi bestandig gjengir den andre løsningen i magasinet.

Ingen løserer har riktig besvarelse på oppgave nr. 6. Enkelte har tatt oppgaven som et problem og gått på ruterne før de i det hele tatt har trukket trumf. Som kortene sitter fører dette fram, men bytt om og fordel sparfargen 3—2 og ruterfargen 4—1, og De skal få se på moro. Det er imidlertid muligens vår feil, det kom kanskje ikke klart nok fram i oppgaven at det ikke var problem. Men tradisjonen i magasinets oppgaver skulle tilsi at det var en vanlig spilleoppgave. Det er imidlertid ikke nødvendig å diskutere om problemløserne, som fikk en langt lettere oppgave, skal få poeng for sin besvarelse når ingen har løst oppgaven riktigt.

Følgende oppnådde score for oppgave nr. 5.

1 poeng.

Reidar Aadne, Oslo, K. Aarskag, Fitjar, Kristian Arnesen, Narvik, Einar Balstad, Fjoseid, G. A. Berntzen, Ø. Halsen, Knut Bjortveit, Herøya, Albin Bylund, Steinkjer, Per Bø, Fåvang, Egil A. Caspersen, Strømmen, Olaf Clausen, Frøstad, Magnus Dahl, Sinsen, Gustav Devold, Langevåg, Joar Eimhjellen, Charlottenburg, Trygg Eriksen, Bodø, Arvid Evjen, Hamar, Tormod Gjestland jr., Herøya, R. Gustavsen, Halden, Arne Gaaserud, Tønsberg, Haakon Gunnes, Skien, Hjalmar Gussland, Manvik, Sigurd Hamre, Stavanger, Kristen Hansen, Stub pr. Sandefjord, Daniel Hvalrygg, Nøtterøy, Hans Jacobsen jun., Vestby, Erik Jansen, Bergen, Arne Jensen, Larvik, Birger Johansen, Drammen, Olav Kjerpeseth, Arnes, Oluf Larsgård, Tjøtta, Harald Lund, Lilleaker, O. R. Møhle, Oslo, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Yngvar Nytrøen, Koppang, Per Oftedal, Melsingseth, Trygve Oftedal, Oftedal, Arthur Olsen, Skien, Finn Opsahl, Koppang, Odd Ravlo, Verdal, Olav Rossquist, Hasslarp, Sverige, Dagflinn Schinstad, Trondheim, Olav E. Schonberg, Steinkjer, Per Seldal, Oltedal, Fru Ellinor Solberg, Trondheim, L. Stormbo, Oslo, Lorentz Strand, Tønsberg, Erling Svanberg, Bodø, Kristian Svenning, Narvik, Olav Steineyard, Sakshaug, Bjarne Sunde, Florø, Gunnar Tokle,

KOMMENTAR

Alle favorittene, eller i alle fall 7 av 8, tapte sine kamper i Norgesmesterskapets 5. runde. Blant finalistene vil en finne en rekke unge, energiske klubber som sikkert vil vise oss en god bridge. Men noen opplagt suksessfinale kan det vanskelig bli, dertil er alt for mange av topp-lagene satt utenfor.

Tips?

Ikke for noen pris. Flere av lagene har vi i det hele tatt ikke sett i funksjon, og enkelte av dem er så ujevne at de kan prestere alt, fra det fremragende til det meget middelmådige. Duplikatklubben er nok det mest rutinerte lag, men klubben har ikke den samme sterke oppstilling som før, og ble slått ned i B-klassen i år. Ellers bør det være en oppmuntring for de deltagende klubbene at hvem som helst av dem faktisk kan bli mester.

Det nordiske mesterskap vil bli avholdt i Oslo i tiden 18—22 juni. Norsk Bridgeforbund har hele tiden ønsket en turnering med to herrelag (eller rettere to åpne lag) og et damelag fra hvert land, og våre svenske og danske brigevenner er innstillet på det samme. Derimot meddelelser finnene at de av valutamessige grunner bare kan sende et herrelag og et damelag, men vi håper at også denne vanskelighet vil la seg overvinne på en eller annen måte. Det blir begivenhetsrike bridgedager.

Tips?

Vanskelig å tippe her også, så meget mer som en ikke kjenner det norske lags sammensetning. Vi tror at kampen vil stå mellom Norge og Sverige, og at svenskene har de beste sjanser, fordi deres lag, med de rutinerte og evig unge Kock og Werner i spissen allerede er klart og kan gå inn for systematisk trening.

Blant damene vil ikke minst de danske vite å gjøre seg gjeldende. De skal være ual-

Ørstadvik, Håkon Tokle, Fofjorden, Leo Tvedt, Tyssedal, Torolf Tveiten, Steinkjer, Helge Vinje, Nøtterøy, J. Møller Warmedal, Nøtterøy.

Ved loddrekning ble 1. premie, 2 kortstokker i etui fra Emil Moestue A/S, Oslo, vunnet av Odd Ravlo, Verdal, og 2. premie, kr. 10.— i kontanter, av Olaf Clausen, Knipleveien 22, Fredrikstad. Premiene er sendt vinerne i posten.

For februaroppgavene skal K. Petersen-Øverleir, J. Eimhjellen, Einar Letting og Olaf Aune ha 2 poeng. J. Mellbye, Tyrstrand, skal ha 3 poeng for tidligere oppgaver (misforståelse med navnet).

minnelig flinke og farlige, og ikke minst charmerende, har vi hørt. Det norske damelaget blir ikke tatt ut for landsturneringen for damer er ferdigspilt.

Fra det ene til det annet:

Noe av det verste en stadig møter i bridge-spaltene er ordet sluttkontrakt. En kontrakt er en sluttmelding, og det foreligger aldri noen kontrakt i bridge før den siste meldingen er avgitt. Å snakke om sluttkontrakt er som å snakke om sluttbegravelse.

Våre store og mindre aviser fortsetter med å neglisjere bridgen. De fleste bringer fremdeles atskillig mindre bridgestoff enn de hadde før krigen, mange prøver endog å late som om bridgen ikke eksisterer. Papirrasjoneringsen er en dårlig unnskyldning, flere aviser har faktisk større format enn noensinne, og en har heller ikke inntrykk av at det er så trangt om plassen ellers. Vi nevner imidlertid at Arbeiderbladet har begynt en regelmessig bridgespalte, redigert av Rolf Bøe, og at Morgenposten nå bringer bridgestoff hver eneste dag, både gode spill og fyldige referater.

MacArthur, Japans beseirer, er en ivrig dyrker av bridgen, som er hans kjæreste hobby. Også Per Albin Hansson tar seg gjerne et slag kort mellom slagene, og da selvfølgelig bridge. Av andre bridgeentusiaster nevner vi aktoren fra «minister»-sakene, h.r.advokat Annæus Schjødt.

Det er i disse dager 10 år siden Oslo Bridgekrets ble dannet, etter initiativ av disponert N. M. Nielsen, Forbundets nåverende president. Ved stiftelsen hadde kretsen 6 klubber og 400 medlemmer. I dag har Oslo Bridgekrets vel 200 klubber og over 7000 medlemmer.

I Norgesmesterskapets finale 1941 hendte det at et par havnet i 7 ruter uten trumfess. Dr. Storm Herseth, som var motspiller, gad ikke doble, da han rimelig nok regnet med at spillet var vunnet allikevel. Han kunne ikke godt ane at det ble meldt 7 ruter ved det andre bordet også, og at kontrakten ble doblet der.

I parimesterskapets finale i Oslo ble det imidlertid satt ny rekord. Et av parene — og det endog et meget godt par — presterte å komme i 7 grand uten en eneste spar på de to hendene. Spar kom ut — til dobbeltrens — og motparten innkasserte de 7 første stikkene. Denne gang gjorde det ingen ting at kontrakten var udoblet.

Hans Edv. Kvisvik

Johs 134

A s k e r

Culbertson er en merkelig fyr. Det har vært mye mystikk om hans forhold til Josephine, men nå bekrefter han selv at de er skilt (Josephine har gått trett av hans «stolthet og selvfølelse») og forteller hvordan nyheten ble lagt fram for barna, den 10-årige gutten Bruce og den 2 år eldre søster Joyce:

«Ungene var meget forventningsfulle da jeg ba dem å komme inn. Det var Jo som først tok ordet:

— Far skal reise fra oss.

— Mor mener, forklarte jeg, at vi bør skilles.

Det ble en dyp stillhet. Men så spurte Bruce.

— Men hvor skal du hen, far?

— Han skal bare flytte ned i etasjen under, svarte Jo for meg. Hverken jeg eller far vil noen gang gå fra dere.

— Men dette er da ikke å skilles, kom det bestemt fra Joyce.

— Min kjære Joyce, sa Jo, vi skal ikke skilles som andre folk. Vi skal bare være borte fra hverandre, akkurat som det hender med Bruce og deg. Du kan tenke deg at du vil spille et spill, Bruce et annet. Hva gjør dere da?

— Da spiller vi ikke, sa Joyce.

— Jo, det gjør vi, innvende Bruce, Joyce spiller sitt spill og jeg mitt.

— Det er akkurat dette vi mener med skilsmisse, fastslo jeg.

— Vel, sa Jo, sett at dere spiller forskjelligs spill. Men betyr det, Joyce, at du ikke lenger er glad i Bruce, og at dere ikke kan lese leksene sammen?

— Nei, selvfølgelig ikke, sa Joyce. Men jeg ville bli litt ergerlig på ham fordi han aldri vil spille det jeg vil spille.

— Det er fordi du er kvinne, sa Bruce voksent og synlig tilfreds med sin egen replikk.

— Det er nettopp ordet, sa jeg. Og så lo vi hjertelig alle fire.»

Det er en grei måte å bli skilt på. Men den forutsetter at det er en ledig leilighet i etasjen under.

Landsturnering for damelag.

Kampene i 1. utslagsrunde ga følgende resultater:

Frk. Bergs lag, Porsgrunn—Fru Hansens lag, Skien	79—49
Fru Eriksens lag, Skien—Fru Thoresens lag, Skien	65—63

Fru Faye-Lunds lag—Fru Westlunds lag	71—57
Frk. Henriksens lag—Fru Gulliksens lag	61—67
Fru Dammeruds lag—Fru Tomters lag	67—61
Fru Rolf-Olsens lag—Frk. Bjerkebæks lag	70—58
Fru Haugers lag—Frk. Aaslunds lag	84—44
Fru Sohols lag—Fru Plesner Madsens lag	73—55

2. rundes kamper er etter loddtrekning oppsatt slik:

Fru Eriksens lag, Skien—Frk. Berghs lag, Porsgrunn.

Fru Dammeruds lag—Fru Sohols lag.

Fru Rolf-Olsens lag—Fru Haugers lag.

Fru Berghs lag—Frk. Henriksens lag.

Fru Bræckans lag—Fru Faye-Lunds lag.

Vinnerne av disse 5 matcher i 2. runde samt frk. Omdahls lag, Stavanger, frk. Grans lag, Drammen og fru Strands lag, Kolbotn, deltar i finalekampene i Oslo i pinsen.

Da det ikke kan spilles 1. pinsedag (9. juni), og da det i løpet av den tid som er til disposisjon ikke kan avvikles 7 runder, har forbundsstyret vedtatt at de 8 finalelag etter loddtrekning skal inndeles i 2 puljer, som hver skal bestå av 2 Osolag og 2 utenbys lag. Det spilles en match på 32 spill mot hvert av de andre lag i puljen. Vinneren av hver pulje møtes til slutt til finalekamp over 64 spill.

Finalen i Norgesmesterskapet for klubber.

Finalen spilles i Bergen tirsdag 28., onsdag 29., torsdag 30. og fredag 31. mai. Følgende klubber har kvalifisert seg: Bærum Bridgeklubb, Duplikatklubben, Oslo, Gjøvik Bridgeklubb, Odd, Oslo, Ruterknekt, Trondheim, Sinsen Bridgeklubb og Stavanger Bridgeklubb. Det spilles etter seriesystemet, idet man spiller en kamp på 32 spill mot hver av de andre klubbens lag.

Brevkassen.

Soar til mangeårig abonnent:

Nei, De tar feil. Særmeldingene over London Radio under krigen var ikke ment som avløsning av spørremeldingene.